de Herpeto-geografische Dienst. Deze laatste verzamelt door middel van kaarten gegevens over de geografische verspreiding van reptielen en amphibieën in ons land. Ca. 700 waarnemingen konden reeds worden geregistreerd, waaronder vele van N.N.V.-leden.

Kortom „Lacerta" is het vademecum voor al diegenen die er een terrarium op na houden of willen gaan houden, amateur-herpetologen die zich met de studie van de kruipende dieren in de vrije natuur of in het terrarium bezig houden.

1 April begint juist het 2e deel van ons verenigingsjaar, een mooie gelegenheid om U als lid op te geven. U betaalt dan ƒ 4,75 contributie voor een half jaar, maar ontvangt desniettemin als speciale aanbieding ter gelegenheid van dit nummer alle reeds in het afgelopen halfjaar verschenen maandbladen van „Lacerta" gratis. Wanneer U ƒ 4,75 gireert (Postrekening 461084 ten name van: penningmeester „Lacerta", Dordrecht) ontvangt U automatisch 'n inschrijvingsformulier en de reeds verschenen nummers. Aan serieuze reflectanten sturen wij graag een proefnummer van ons orgaan (s.v.p. 4 ct. porto bijvoegen).

Moge de samenwerking tussen N.N.V. en „Lacerta" voor beiden goede vruchten afwerpen.

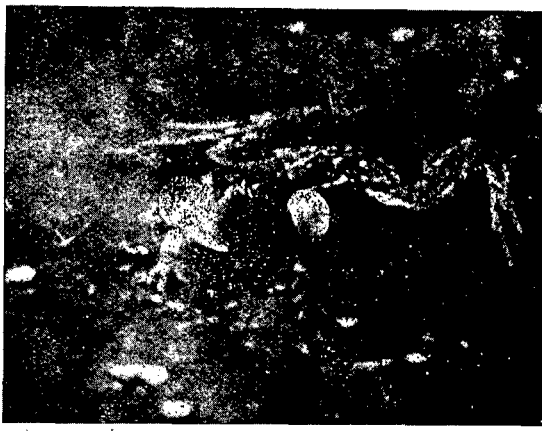
J. TH. TER HORST, secretaris,
Vier Heemskinderenstraat 159 Den Haag.

## Een terrarium is een genot!

door Dr. J. M. LODEWIJKS, Den Haag.

Wat heb ik van mijn terraria plezier beleefd! Wat heb ik er veel aan gehad! Reeds als jongen had ik er een, een eenvoudige houten bak, m'n eerste timmermansproeve, en dus niet al te best. Dat geval stond op het balcon in weer en wind, maar vooral in de zon, want dat is een eerste vereiste voor hagedissen.

Het gedierte en de planten haalde ik overal zelf vandaan, zelfs het voedsel. De inhoud van m'n beurs was te klein om zo'n belasting op te brengen, en dat was eigenlijk juist zo goed. Want nu moest ik er moeite voor doen en dan is de verkregen vrucht des te dierbaarder. Nu was ik dus elke vrije middag in de duinen of langs de sloten, als ik niet bij het terrarium was. En zo leerde ik in 't vrije veld de gewoonten van het kruipend gedierte en van hun prooi kennen en leerde vanzelfsprekend ook de samenleving met andere dieren en met de planten kennen, al zijn die niet van direct belang voor het terrarium. Wat heb ik daaraan veel gehad; wat heb ik daar nog dagelijks veel aan! Voor mij werd het al van wat leeft en niet leeft één geheel, waarin niets teveel is en niets mag ontbreken; waarin niets schadelijk is of nuttig, omdat alles nodig is in het grote evenwicht, en waarin slechts de mens schadelijk is, omdat hij steeds ingrijpt met verstoring van het evenwicht en de wereldvrede.



Groene waterkikker. Foto „Lacerta".

Kijk, veel natuurliefhebbers zijn vogelliefhebbers. Want dat is eigenlijk zo gemakkelijk. Eén vogel in de lucht en je ziet hem. Eén vogeltje in de struiken en je hoort hem. Ze zijn zo veilig en dus zo opvallend. Ieder, die dit leest, begrijpt m'n overdrijving, maar naar ik hoop, ook mijn bedoeling. In ons land zijn waarschijnlijk evenveel salamanders als mussen. Maar laten we zeggen 50% der mensen hier is in staat een mus als zodanig te herkennen van elk ander dier, terwijl het dan een soort betreft, terwijl nog geen twee procent der Nederlanders in staat zal zijn een salamander als zodanig te herkennen. En dan betreft het een hele orde ! Ze zijn dus zeer onbekend. En ja, wanneer zie je als gewoon mens een salamander of een hagedis. Dat zijn geen donkere vlekken tegen een heldere lucht ; en ze zingen of schreeuwen niet. Dat leeft maar stilletjes en onopvallend een zeer interessant leventje, waaraan we toch zo zeer Gods tale kunnen horen, als de ziele luistert. En dat kan ieder thuis ook hebben, ook als hij geen tijd heeft in de duinen te zwerven of door de wei, of..... omdat hij aan het bed gekluisterd is.

Daarom is het zo goed, een ieder dit te tonen ; kinderen, bij wie de liefde tot zulke dingen nog sluimert, die dingen te openbaren. Ze kunnen er zoveel meer geluk door beleven !

Je wordt nooit eenzijdig, zoals vogelliefhebbers maar al te vaak zijn, vooral in het begin ; dat merk ik op school dagelijks. Pas later ziet men dan dikwijls in, dat ook vogels onderdelen zijn van een groot geheel en dat dus uiteindelijk de blik weer naar dat grote geheel gewend moet worden. Reeds (en juist !) de beginnende terrariumliefhebber is gedwongen het geheel te bekijken van dier-en-voedsel-en-vijanden-in-milieu, anders lukt het hem niet, succes te hebben met z'n verzorging. En de gevangenschap doet nergens afbreuk aan, als het terrarium maar aan de eisen voldoet.

Daar is dus wel 'n groot voordeel boven vogelliefhebberij voor de onderwijzer en leraar, voor de zieke en hulpbehoevende, voor sanatorium, kampement en gevangenis. Deze *liefhebberij is* voor iedereen !

... en dat kan ieder thuis ook hebben...

